

szenvelgés. Az angol nő a párizsi divattól csak a sikket veszi át. Ő formálja tovább, éghajlatnak, vagyoni állapotnak és egyéniségnek megfelelően a divatot.

Egy villakerfben egyforma zöld ruhába öltözött nők lőnek ijjal 300 méteres céltáblákra. Az Archery (íjjászat) nagyon kedvelt sport, ujabban.

Az angol nők függetlensége elérhetetlen magasságban áll, mondjuk egy lipótvárosi kis milliomos palota előtt. Pedig a ricemondi női klub elnökének még egy negyede sem jut azon földi javakból, mit a fenti kis palota tulajdonosnője magáénak mondhat. Mégis jóval szabadabb, függetlenebb az a közepes vagyoni viszonyokkal bíró angol nő. Családi életében, férjétől is nagyobb tiszteletben s mindenki által becsülésben részesül. Igaz, hogy arra rá is szolgál.

Szép a Hyde-park lovagló korzója.

Sok nő férfinyeregben ül a lóháton.

Igaz, hogy esztétikai érzékeinket nem elégtí ki, de mennyivel kényelmesebb, biztosabb, egészségesebb a lovaglásnak ez a módja, ezt tapasztalatból is mondhatom. Ezt nálunk is kezdik már honosítani mágnás kisasszonyaink.

Még sok minden jutott így eszembe, londoni szemüvegen nézve a magyart.

Van egy asszony Angliában, akit én mindenekfelett nagyra becsülök: Lady Warwick.

Parkban fekvő ősi kastélyát, saját költségén, női gazdasági iskolának rendezte be. Fősúlyt a tejjgazdaságra fekteti. Gazdagon felszerelt konyhái vannak, hol a főzés igen komplikált tudományát tanítják. A főkurzus két évig tart, mindent felölel s a nyert gazdasági bizonyítvány a legmagasabb gazdasági kiképzést adja.

A legelőkelőbb tanítványok is mindent maguk végeznek. (Mosás, mosogatás, takarítás.) Dacára fáradságuknak, mégis minden este átöltöznek a dinerre.

Minden növendéknek külön szobája van és minden kettőnek egy közös fürdőszobája.

Istenem! hány ősi kastély áll az év legnagyobb részén elhagyottan, lakatlanul terjedelmes parkok közepén, míg a méltóságos úr Pesten vagy Párizsban mulat, de Magyarországon a „ladyk“ nem ily bőkezűek.

1493

Istenem! hány vidéki ház épül és omlik össze az oly szükséges, higiénikus fürdőszoba nélkül.

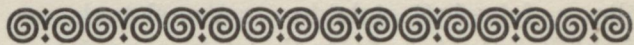
Szalonnak muszáj lenni. Fürdőszobának nem; mert azt úgy sem látja senki. Ezt lehetne alkalmazni az egész magyar középosztály társadalmára. (Tisztelet a kivételnek.)

Bizony sok szomorúság gyűlt össze szívemben, London utcáit járva.

Bizony sok akaratra és munkára van szüksége a Kulturának és olvasóinak, hogy mindez megváltozzék.

Pedig? nincsen párja a magyar földnek, magyar szívnek, magyar lirának, nótának — és nem is lesz — a jövőben.

Következvén nemsokára 1913. esztendeje, igyekezzünk, munkálkodjunk és reméljünk!

Falusi éjszakák.

Írta: Izsák Gyula.

I.

A dombon túl felhők gomolyognak.
Az erdő felől pászfortűz ragyog ...
Hűs szél nyargal. A kis házak felett
Még pislákolnak apró csillagok.
... Valahol a lámpa ég még álmosan,
S egy ágy körül csendes asszonyok állnak.
Halk sikoly rebben el tompán az éjben:
Most egy apró élet tör utat magának.
Nagy csend mindenütt. Csak apró zavar
Van a kicsi házban ...
Egy új csillag gyúlt ki az ég bársonyában.

II.

... Emlékezem egy régi éjszakára.
Különösen tisztán ragyogott az ég,
A széles puszta dús fényárban uszott,
S végig ... végig ... a messzi végtelenség.
S mégis ... mégis az éj szomorú volt,
Tikkasztó bánat ült a táj felett
És sápadtan bámult a földre a hold.
... Egy házból csendben kihallatszott
A pap imádkozó szava:
Életet rabolt a k o r az éjszaka.

1494